

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἐκδιδόμενη κατὰ Παράσκευην.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

ΕΤΗΣΙΑ

Δρ χμὰς 16.

Προπληρωτέα καθ' ἑξαμήναιον.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ.

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.

Ἐδοκιμασίαι, καὶ ἀγγελίαι καθ' ἀποκοπήν.

ὑψώθητε Σεῖς;

Δεξιὰ καὶ ἀριστερά, ἄνω καὶ κάτω, καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, ἀπὸ τῆς ἐλευσεως τοῦ κ. Κουμουνδούρου εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν τῆς Πολιτείας, μία κλαυθὴ ἀκούεται πρὸς τὸ Πανελλήνιον ἀπευθυνομένη· εὐφωθίτε εἰς τὸ τῶν περιστάσεων ὕψος, ἀνόξετε τὰ βαλάντια Σας εἰς τὴν πενομένην Πατρίδα, ἐκδυσθέντες ἐνδύσατε ταύτην γυμνήν ὕσαν, δράμετε ἀπαξάπαντες ὑπὸ τὰς σημαίας αὐτῆς ἐπικελούμενης τῆν ἀρρωγὴν Σας, νῦν γὰρ ὑπερ πάντων ἄγων.

Δὲν θέλομεν ἤδη νὰ ἐξετάσωμεν διατί ἡ Πατρίς εὐρήθη καὶ ἤδη γυμνὴ ὡς πάντοτε, δὲν θέλομεν νὰ ἐξετάσωμεν διατί καὶ ἤδη πίνεται ὡς τὸ πρὶν μετὰ τοσαύτας πολυχρόνιους προπαρασκευὰς καὶ τοσαύτα δάνεια, δὲν θέλομεν νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τοὺς ἀγύρους τούτους φιλαπάτριδας, οἱ πρὶ ἐτῶν τὰ παμεῖα παντός Ἕλληνοσ εἶναι ἀνικτὰ εἰς τὰς τῆς Πατρίδος ἀξιώσεις· καὶ τοῦτο τὸ γινώσκουσι καὶ οἱ κερσενοκοί φιλόπατρις, καὶ τοῦτο τὸ γινώσκουσι καὶ οἱ πρὶν πάντων τέκνα τοῦ ἐκλεπτέου Ἕλληνοσ, οὐκ οὐκ μὴ ἔχοντα οὐδὲ ἐλαχιστὴν γνῶσιν τῶν ἐμμεσῶν φόρων. Ἄλλ' ἐρωτώμεν; ὑψώθητε Σεῖς εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων, ὅπως ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαντήσητε καὶ παρ' ἡμῶν νὰ πράξωμεν τὸ αὐτό; Ἐὰν πράγματι πρόκειται περὶ τῶν ὄλων, τίνα εἶσι τὰ πειστικὰ παραδείγματα, ἀτινα ἐδώκατε ἡμῖν περὶ τούτου; τί ἐπράξατε ὅπως ἐμνεύσατε τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν τόπον;

Ἴσως ἐθελέει τις τῶν ὁμοίων, ἡ παιδιὰ οἱ ἡ πολιτικὴ τοῦ κ. Κουμουνδούρου διέφερε τῆς τοῦ κ. Τρικούπη κατὰ τοῦτο, οἱ κ. Κουμουνδούρος ἀποδέχεται οἱ Ἕλλάς προπαρασκευάζεται ὅπως ἐκτελέσῃ τὸ τῆς Βερολινείου Συνδιασκέψεως βούλευμα. Ἡμᾶς τοὺς ἀπλουστέρους τοῦτο οὐδαμῶς ἐτάραξε, ὅπως δὲν ἀνησυχῆσε ποσῶς καὶ τὸν ἐν Ἀθήναις Πρέσβυν τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου. Πολλῶν πλέον ἡμῶν ἐσυνείθησεν ἡ γέλτων δύναμις νὰ διασκεδάσῃ μετὰ τοιαῦτα τεχνάσματα. Ἡ πολεμικὴ κραυγὴ τοῦ κ. Κουμουνδούρου ἐνεκὴ τῆς μεγάλης αὐτῆς ἀρχαιότητος καὶ τῆς προθεσμικῆς αὐτῆς ἡλικίας ἀπέλεσεν ἐντελῶς τὴν λαμπρότητα αὐτῆς, ἐπιπέσει δὲ ἀπλῶς ἰλαρὸν καὶ γλυκὺ φῶς, δι' οὗ τέρπει τοὺς πάντας ἀναλόγως τῆς ὀρέξεως ἐκάστου.

Ἄλλ' ἀφήσωμεν τὴν γέλτονα δύναμιν, ἥτις γνωρῖει πολλῶν πλέον ἡμῶν καὶ δι' αὐτὸ καὶ δὲν θορυβεῖται, καὶ ἐπανελθόμεν εἰς τὴν ἰδικὴν μας δυστυχίαν. Δὲν ἔχετε οὐδὲν δικαίωμα νὰ ἀπαιτεῖτε παρ' ἡμῶν νὰ ὑψωθῶμεν, εἰς τὸ ὕψος τῶν καιρῶν, διότι Σεῖς δι' ὄλων Σας τῶν μέχρι τοῦδε πράξεων, ἐπράξατε ὄλων τὸ ἐναντίον. Εἴθε οἱ ἴδιοι ὄπως πάντοτε. Φατριασταὶ καὶ οὐδὲν πλέον. Σεῖς οἱ ἴδιοι ἐπολεμησάτε τὴν ὑπόθεσιν περὶ τῆς ἤδη ὑπερμαχεῖτε. Ἐὰν ὁ κ. Τρικούπη καθ' ἡμᾶς τοὺς ἀπλουστέρους ἐπέδωκε τὰ αὐτὰ οἶα καὶ ἡμεῖς, διατί ἐξεμάνητε ἐναντίον του; διατί δὲν προσέρχασθε εἰς αὐτὸν ἀρωγοί; διατί δὲν ἐθουσιάζεσθε εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος τὸν ἀγαλλῶνον φατριασμὸν Σας; Νὰ προσέλθετε μάλιστα!

Ἐὰν ἡ Πατρίς κινδυνεύει, διατί ὄχι; Νὰ προσέλθετε ἔστω καὶ ταπεινούμενοι. Ὅχι νὰ κατασκευασθῆτε τὰ πάντα ὄχι νὰ φωνάζετε διὰ μυρίων στομάτων καὶ νὰ λυπηθεὶς ὡς κροκόδειλοι διὰ τὴν γυμνότητα τοῦ στρατοῦ καὶ διὰ τὴν πείναν τῶν ἐπιστράτων. Σεῖς κατὰ τὰ 9/10 συνετελέσατε ὅπως γυμνωθῆ ἢ Ἕλλάς ἐλόκληρος. Σεῖς κατὰ τὰ 9/10 τὴν διεφθείρατε, καὶ ὁμοίως ἡ γλώσσα Σας ἤτο ταιαυτὴ ὥστε ἐν ἄλλοις καιροῖς καὶ ἐν ἄλλοις ἤθεσιν ἠδύνατο νὰ θεωρηθῆ ὄχι πολὺ ἀπέχουσα τῆς προδοτικῆς.

Ἦναι στιγμαὶ ἰερὰ καὶ μεγάλα κατὰ τὰς ἀποίας ὁ ἀποκυρπυὸν τὴν ἀλήθειαν εἶναι ἐπίσης ἔνοχος ὡς ὁ λόγῳ ἰδιοτελείας οἰασθήποτε διαπράττων τὸ ἔγκλημα τῆς ἐσχάτης προδοσίας. Ἐκτιμῶμεν τὸν κ. Κουμουνδούρον, διότι τέλος πάντων εἰς αὐτὸν ἡ Πατρίς πολλακίς ἀνέθεσε τὴν διοίκησιν τῆς. Δὲν θέλομεν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἄλλοι πιστεύουσιν, ὅτι αὐτὸς εἶναι τὸ κάτοπτρον τῆς ἀθλιότητος μας· ἀλλ' ὁρῶμεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι παρὰ πολὺ ἐνδίδων εἰς τὰς τῆς πατρίδος ὀρέξεις, δὲν ἐκπέσει εἰς τοὺς ἀπλουστέρους, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ὁ ὁμοίωτος, τὴν ἐμπιστοσύνην ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἐπέπευ νὰ ἐμπνέη, εἰς τὸ ἔθνος ἐλόκληρον, ἐὰν ἡ Ἕλλάς εἶχε καλὴν τύχην. Δυστυχῶς μέχρι τοῦδε ἡ αὐτὴ ἰκανότης ἐξοχος ἐθνικὴ, δὲν ἠδυνήθη νὰ ὑψωθῆ ὑπεράνω τῶν λοιπῶν. Ἴσως ἔχουσι δίκαιον οἱ δισχυρίζομενοι ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διοικήθῃ ἄλλως πῶς τὸ δυστυχὲς τοῦτο ἔθνος, ἀλλ' ἴσα ἴσα καὶ ἡμεῖς; διὰ τοῦτο παραπονούμεθα, διότι ἀπὸ μίαν τοιαύτην ἰκανότητα ἐλπίζαμεν πλείονα, καὶ δὲν ἐλπίζομεν νὰ παρασπῶθῃ ὅπισθεν τοῦ ἀρματος ὅπερ ἀναγκαίως φέρει εἰς τὴν ἐθνικὴν ἐκπτώσιν. Νομίζομεν ἡμεῖς ὅτι ἴσως διὰ μίαν τοιαύτην ἐξοχὴν ἰκανότητα δὲν θά ἦτο δύσκολον νὰ παρακάμψῃ τὸν σκοπελὸν τῶν φατριαστικῶν ἐπιθυμιῶν καὶ νὰ δώσῃ εἰς τὸ ἔθνος διοικήσιν διαρκὴ καπῶς. Ἀλλὰ τέλος πάντων τιμιώτερον θά ἦτο ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ μὴ γίνῃ ὑπεύθυνος τοῦ φατριασμοῦ καὶ τῶν εἰδεχθῶν αὐτοῦ συνεπειῶν συντάκτης.

Οὐσιωδῶς λοιπὸν καθ' ἡμᾶς οὐδαμῶς διαφέρουσιν ὁ κ. Τρικούπη τοῦ κ. Κουμουνδούρου· ἀμφότεροι τὸ αὐτὸ ἐπιδιώκουσιν, ἐὰν δὲ ὅπερ πιστεύομεν, δὲν στεροῦνται πατριωτισμοῦ· πρέπει νὰ ὑψωθῶσιν ὑπεράνω τῶν ἐθνοκτόνων σήμερον φατριαστικῶν διαπληκτισμῶν. Ἐὰν δὲ ἐπιτρέπεται εἰς ἀνθρώπον ἰδιότροπον, πληρόντα τακτικώτατα τοὺς φόρους οὐδὲ ἡ Πατρίς ἠθέλησε, νὰ ἐκφράσῃ τὴν ταπεινὴν τοῦ γνῶμην, ἤθελεν εἰπεῖ πρὸς τὸν κ. Τρικούπη, ἐκεῖνο τὸ ὅποιον δὲν ἐπράξεν ὁ κ. Κουμουνδούρος, κάκιστα κατ' ἐμὲ, πρᾶξτε Σὺ. Ὅπως κατ' ἐμὲ τιμὴ Σου πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὅτι ἐξῆλθε τῆς διοικήσεως πτωχότερος Βουλευτῶν, οὗτος θέλει ὑψωθῆ ὑπεράνω πάντων καὶ θέλει τιμηθῆ ὑπερ πάντα ἄλλον, ἐὰν τὴν ἀντίθετον πρὸς τὸν ἀντίπαλον βαδίζων ὁδὸν, περὶξῆς αὐτῶ πᾶσαν τὴν συνδρομὴν Σου. Μόνον τότε καὶ ὁ Κουμουνδούρος καὶ ὁ Τρικούπη εἶσονται ἄξια τέκνα τῆς Πατρίδος. Μόνον τότε θέλουσιν ἐμπνεῦσαι τὴν ἐμπιστοσύνην ἀνευ τῆς ὁποίας δυσκόλως προλαμβάνονται οἱ μέγιστοι κίνδυνοι τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων. Τὸ

ὕψος τῶν σκερινῶν καιρῶν δὲν φθάνουσιν αἱ βουλευτικαὶ πλειονοψηφίαι. Βαδίζοντες ἄλλως ὅπως σήμερον βαδίζετε, μάτην διατυμπανίζετε διὰ διαφόρων ὀργάνων νὰ ἀνοίξωμεν τὸ βαλάντιόν μας· τοῦτο μόνον δύνασθε νὰ πράξητε, ὄχι βέβαια ἀφῶως, διὰ τῆς βουλῆς Σας νομοθετικῶς ἀπογυμνουμένους πλέον τὸ ἔθνος, ὅτε δύναται καὶ τοῦτο, ἐὰν δὲν ἐνεκρῶθη, νὰ σκεφθῆ καὶ νὰ Σας ἀπαντήσῃ διὰ γλώσσης καταλλήλου, ὅτι εἴθε κοινοὶ καὶ ἀνάξιοι τοῦ ὕψους τῶν περιστάσεων εἰς ἃς ἡ Πατρίς διατελεῖ. Ἰδιότροπος.

Οἱ ἀγῶνες τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ἰπάρχουσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν ἐθνῶν διάφορα εἶδη ἀγῶνων· ἀγῶνες πολιτικοὶ, θρησκευτικοί, ἐθνικοὶ, ἀγῶνες ὑπερ ἐλευθερίας, κατακτητικοὶ κλπ. Πάντες οἱ ἀγῶνες οὗτοι ἀρχίζουσι, διακοῦσιν ἐπὶ τινὰ καιρὸν καὶ λήγουσιν· εἶναι ἀγῶνες προσωρινοὶ ἢ δὲ ἰσορροπία, ἥτις ἐκπροσωπεῖ τὴν συνείδησιν τῆς ἀνθρωπότητος, ἐργασμένη ἀκολουθῶς, ἐξετάζει ὡς ἀδέκαστος κριτὴς τὰ αἰτία καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν διαφόρων τούτων ἀγῶνων, καὶ ἀναλόγως αὐτῶν ἐπαινεῖ ἢ κατακρίνει αὐτούς. Ἰπάρχει ὁμοίως ἐν τῇ παγκοσμίᾳ ἱστορίᾳ εἰς ἀγῶν, ὅστις εἶναι ἀνώτερος πάντων, καὶ ὅστις δὲν ὁμοιάζει πρὸς τοὺς ἄλλους ἀγῶνας, καθότι ὁ ἀγῶν οὗτος εἶναι διηνεκὴς, εἶναι σχεδὸν αἰώνιος. Ὁ ἀγῶν οὗτος εἶναι ὁ Ἑλληνικός. Οὗτος, ἀρχάμενος ἀπὸ ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς, ἐξακολουθεῖ μέχρι τοῦδε, καὶ θέλει ἐξακολουθήσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον, θέλει ἐξακολουθήσῃ μέχρι οὗ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καθέξῃ τὴν ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας προορισθεῖσαν αὐτῶ θέσιν, μέχρις οὗ πραγματοποιήσῃ τὸν θεῖον αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ προορισμὸν. Ὁ ἀγῶν οὗτος εἶναι ἀγῶν τῆς ἐλευθερίας κατὰ τῆς δουλείας, τοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τῆς βαρβαρότητος, τῆς ἠθικῆς ἰσχύος κατὰ τῆς ὕλικῆς βίας, τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῆς Ἀσίας.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀνέκαθεν, ἀπὸ τῆς ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς, ὡς εἶπομεν, ἤρξατο τοῦ ἀγῶνος τούτου. Πρώτη πρᾶξις αὐτοῦ, γνωστὴ ἐν τῇ ἱστορίᾳ, εἶναι ἡ ἐκστρατεία τῶν Ἀργοναυτῶν κατὰ τῆς Κολχίδος. Ποῖος ἦτο ὁ σκοπὸς τῆς ἐκστρατείας ταύτης; ἦτο τὸ νὰ ἐπεκτείνῃ ὁ Ἑλληνικός πολιτισμὸς τὰς ἐνεργείας του διὰ τῆς ἰδρύσεως ἀποικιῶν, τὸ νὰ ἐξαπλώσῃ τὴν εὐεργετικὴν ἐπιρροὴν του καὶ ἐπὶ ἄλλων λαῶν διὰ τῆς συνάψεως ποικίλων μετ' αὐτῶν σχέσεων, ἦτο τὸ νὰ διδάξῃ εἰς αὐτούς, ὅτι εἰ Ἕλληνας ἐπιδιώκουσι τὸν ἀγῶνα τῶν ἰδεῶν, ὅτι εἰσὶ προωρισμένοι νὰ ἀρξῶσιν ἠθικῶς καὶ ἐκπολιτίσωσι τὸν κόσμον, καθὸ ἔθνος σπνθυμον καὶ διανοητικόν, ὡς φιλοσοφῆσας ἀπεφάνθη ἀκολουθῶς ὁ Ἀριστοτέλης.

Ἐρχεται ἀκολουθῶς ἡ περιώνυμος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῆς Τρωάδος ἐκστρατεία, ὁ ἐνδοξὸς ἐκείνος ἀγῶν, καθ' ὃν ἡ Ἕλλάς, ἐκ λόγων ὄλων ἠθικῶς, ἐκ λόγων ἀφορώντων τὴν τιμὴν αὐτῆς ὁρμωμένη, ἠγωνίσθη εἰς τρόπον ὅστις σήμερον φαίνεται ὡς μυθώδης. Ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ ἠγωνίσθη ἡ Ἑλληνικὴ μεγαλοφυΐα κατὰ τῆς ἀσιατικῆς ἀποφειδῆς καὶ ἐξουσίας· καὶ ὕλικῶς μὲν αὐτὴ ἦτο ἰ-

σχυροτέρα εκείνης, πολυάριθμος μὲν οὖν, κατοικουσα δὲ εἰς πλούσια παλάτια, καὶ περικυκλωμένη ὑπὸ σμήνουσ δούλων, ετοίμων νὰ ὑπηρετήσωσι καὶ τὰς παραλογμώτερας ἐρέξεις της· ἐκεῖνη δὲ εἶχε τὴν ἀκατάβλητον δύναμιν τῆς ψυχῆς, τὴν θείαν ἰσχὺν τοῦ δικαίου, τὴν παντοδυναμίαν τῆς διανοίας. Μετὰ δεκαετῆ ἀγῶνα ἡ νίκη ἐστεφάνωσε τοὺς Ἕλληνας, καὶ ὁ θριάμβος αὐτῶν ἠκούσθη εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου. Ὁ δὲ Ὀμηρὸς ἐψάλεν ἀκολούθως τοὺς ἄθλους τῶν ἡρώων. Ἄν καὶ οὗτος ἐκάλυπεν ἴσως, ὡς ποιητῆς, τὰς διηγήσεις του, οὐχ ἦττον ἡ ἱστορία, ἡ ἀληθὴς ἱστορία τῆς ἐκστρατείας ταύτης, μένει πάντοτε ἀνεπιδέκτος πάσης λογικῆς ἀντιρρήσεως.

Μετὰ τὴν αἰῶνα ἡ Ἀσία, ἐπαιρομένη ἐπὶ τῷ πλούτῳ καὶ τῇ ὑλικῇ δυνάμει αὐτῆς, ἀπέβλεψε πρὸς τὴν μικρὰν Ἑλλάδα, ἐθεώρησε δὲ εὐκόλον νὰ τὴν καθύποψον· διὸ καὶ ἐξέπεμψε τὰς πολυαριθμῶς στρατῶν καὶ τοὺς πολυπληθεῖς στόλους της, ὅπως τῆν καθύποψον καὶ τῇ ἐπιβάλλῃ τὸν νόμον. Ἄλλ' ἡ Ἑλλὰς ἐδέχθη τοὺς βαρβάρους τῆς Ἀσίας ὅπως πάντες γνωρίζομεν. Οἱ στρατοὶ αὐτῆς κατετροπώθησαν καὶ κατησχύνθησαν, οἱ στόλοι της κατεστράφησαν, καὶ ὁ Σέρξης, ἀναχωρήσας ἐξ Ἀσίας μέγας καὶ φοβερός, ἐπανῆλθε ταπεινὸς καὶ ἀδόξος. Ὁ Μαραθῶν, αἱ Θεσσαλονίκαι, ἡ Σαλαμίς, αἱ Πλαταιαί, ἡ Μυκάλη τὸ Ἄρτεμισιον, καὶ τόσα ἄλλα ὀνόματα, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἐκπροσωπεῖ λαμπρὰν ἱστορίαν, καὶ περικοσμεῖται ὑπὸ τῆς αἴγλης ἀθανάτου δόξης, ἀπήνησαν ὑπερηφάνως εἰς τὴν Ἀσιατικὴν πολυμίαν. Καὶ ἐν μὲν τῷ Μαραθῶνι 10 χιλιάδες Ἑλλήνων ἐνίκησαν λαμπρῶς 110 χιλιάδας περσικῶν στρατῶν, καίτοι ὄντος αὐτῶν ἐσκευασμένου, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ πατρὸς τῆς ἱστορίας Ἡρόδοτου. Ἐν Θεσσαλονίκῃ γνωρίζομεν πάντες τὴν κατὰ τὴν ἐπιβίωσιν καὶ τὴν κατὰ τὴν ἐπιβίωσιν ἐπὶ τῶν βυρσῶν. Ἐν ἑκατομμυρίῳ καὶ ἑπτακιστάς χιλιάδας στρατῶν, ἐκ τῶν 80 χιλιάδων ἱππέων, ἔφερον ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος ὁ Πέρσης μονάρχης κατὰ τὴν νέαν του ταύτην ἐκστρατείαν, ὅπως ἐκδικηθῆ τὴν προτέραν αἰσχύναν. Ὁ στρατὸς του ἦτο ἴσως ὁ μεγαλύτερος τῶν ὄσων μέχρι τοῦδε εἶδεν ὁ κόσμος. Ὁ Ἡρόδοτος λέγει ὅτι, Ἕλληνας ἐν Ἑλλησπόντῳ, ἰδὼν τὰ πλήθη διαβαίνοντα τὸν πορθμὸν, ὡς Ζεῦ, ἀνεκώχθη, διατί, λαθὼν σχῆμα ἀνδρὸς πέρσου καὶ ὄνομα Σέρξου, ἐπεχείρησε νὰ καταστήσῃ ἀνάστατον τὴν Ἑλλάδα, ἀγὼν ἐπὶ τὴν καταστροφὴν αὐτῆς ἔπειτα τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἐνῷ καὶ ἀνευ τούτων ἡ δύνασις εὐκόλως νὰ τὴν καταστρέψῃ. Τοιαύτην ἐντύπωσιν ἔκαμην εἰς αὐτὸν τὸ πλήθος τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ! Καὶ ὁμοίως ἐν Σαλαμίῃ 300 Ἑλληνικὰ πλοῖα, φέροντά 70 ἕως 80 χιλιάδας Ἑλλήνων, κατεναυμάχησαν καὶ ἐθριάμβευσαν ἐναντίον 1000 περσικῶν, φερόντων πλέον τῶν 300 χιλιάδων Περσῶν, Μήδων κλπ.

Ἄλλῃσι μὲν ἦν ὁ πᾶς ἄρθμος ἐς τριακάδας δέκα ναῶν, δεκάς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἕκαστος· Σέρξην δὲ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλίς μὲν ἦν ὧν ἦγε πλῆθος, αἱ δὲ ὑπερνομοὶ τάχει ἑκατὸν δις ἦσαν ἐπὶ τῷ ὄντι ἔχει λόγος.

Τοῦτέστιν, ὡς λέγει ὁ Δίσχυλος εἰς τοὺς Ἀπέρσας, τὰ μὲν Ἑλληνικὰ πλοῖα ἦσαν 300, ἡ κατ' ἄλλους 310, τὰ δὲ περσικὰ 1000, ἡ κατ' ἄλλους 1207. Μόλις δὲ τὰ ἀπειρα πλήθη τοῦ Σέρξου ἐσώθησαν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερίας. Ἐν Πλαταιαῖς 53 χιλ. Ἑλλήνων ἐθριάμβευσαν κατὰ 300 χιλιάδων Περσῶν, καὶ ἐτίμησαν τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα. Ἐν Μυκάλῃ 110 Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ 25 χιλ. Ἑλλήνων ἐνίκησαν καὶ κατέστρεψαν 300 περσικὰ πλοῖα καὶ 120 χιλ. Περσῶν.

Τοιοῦτοι ἦσαν οἱ κατὰ τῶν Περσῶν ἀγῶνες. Σύμπτως δὲ ὁ κόσμος θαυμάζει εἰσέτι τὸ μέγαθον καὶ τὸ ἡρωϊκὸν θάρρος τῶν Ἑλλήνων, ἐκθειάζει τὸν ἱερόν αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἐνθουσιασμόν, καὶ κηρύσσει ὅτι ὡς πρὸς τὴν φιλοπατρίαν εἶναι ὁ πρῶτος λαὸς τοῦ κόσμου. Οἱ Ἕλληνες,

λέγει ὁ Ἀγγλὸς ἱστορικὸς Γολσμύθ, εἶναι ὡς πρὸς τὸν πρὸς τὴν πατρίδα ἔρωτα ὁ πρῶτος λαὸς τῆς οἰκουμένης, ὁ ἔρωσ οὗτος εἶναι τὸ ἰσχυρότερον αἰσθημα τῆς ψυχῆς των. Ἐδίδαξαν δ' οὕτω οἱ Ἕλληνες εἰς τὸν κόσμον, ὅτι τὸ κράτος τῆς ἰδέας, καὶ ὁ ἔρωσ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς πατρίδος, αἷς οὐδὲν τιμιώτερον καὶ ἱερώτερον, κατὰ τὸν θεῖον Πλάτωνα, εἶναι δυνάμεις πολλῶ ἀνώτεραι τῆς ὕλης, εἰσὶν ὅπλα ἀήττητα καὶ ἐνδοξα. Ἡ ἱστορία των δὲ ἀπέδειξεν ὅτι

οὐδέποτε κλέος ἐσθλὸν ἀπόλλυται, οὐδ' ὄνομα αὐτοῦ, ἀλλ' ὑπὸ γῆς περ ἔων γίνεταί ἀθάνατος, ὅστιν ἀριστεύοντα, μόνοντα τε μαρναμένοντα γῆς πέρι, καὶ παίδων θυῶρος Ἄρης ὀλέσθη

ὡς λέγει ὁ Τυρταῖος εἰς τὰ ἀθάνατα αὐτοῦ ἄσματα.

Ἡ Ἑλλὰς λοιπὸν, καίτοι ἀνίσως ὡς πρὸς τὰς δυνάμεις, ἐνίκησε· καίτοι μικρὰ ἐθριάμβευσεν καὶ ἐδοξάσθη. Ὀλίγοι Ἕλληνες κατετροπώσαν πολλὰς μυριάδας βαρβάρων, καλῶς μὲν ὠπλισμένων, ἀλλὰ μὴ ἐχόντων ἐν τῇ ψυχῇ τὸ πῦρ τῆς φιλοπατρίας καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, τὸ ἀθάνατον ἐκεῖνο πῦρ τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς πρώτης ὑπάρξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους πληροῖ τὴν ψυχὴν του, τὸ οὐράνιον ἐκεῖνο πῦρ τὸ ὁποῖον ἐπιχειρεῖ μετὰ πεποιθήσεως τοὺς μεγάλους ἀγῶνας καὶ ἔχει, οὕτως εἰπεῖν, ἐκ τῶν προτέρων ἐξησφαλισμένην τὴν νίκην.

Ἐκτοτε ἡ Ἑλλὰς ἐλαμπρύνθη διὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐπιστήμης, καὶ ἐγένετο ὁ ἀπόστολος τοῦ πολιτισμοῦ εἰς ὅλον τὸν τότε γνωστὸν κόσμον· ἀνυψώθη εἰς τὸ ὕψος ἐκεῖνο τῆς διανοίας καὶ παρήγαγε τὰς ἐξόχους ἐκείνους νόας, τοὺς δημιουργήσαντες τὰ ἀθάνατα ἐκεῖνα ἔργα, τὰ ὁποῖα καὶ μετὰ τοσοῦτους αἰῶνας ἡ ἀνθρωπότης θεωρεῖ καύχημά της τὸ νὰ κατορθώσῃ νὰ τὰ ἀπομιμηθῇ. Ἡ Ἑλλὰς ἐγένετο ὁ παγκόσμιος διδάσκαλος, ὁ παγκόσμιος ἐκπολιτιστὴς καὶ ὁ παγκόσμιος ἐλευθερωτής.

Ἐπειδὴ ὁμοίως ἡ τύχη τῶν ἀνθρωπίνων μεταβάλλεται πάντοτε, διὰ τοῦτο μετεβλήθη καὶ ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπέστη τὸν ζυγὸν τῶν Ῥωμαίων, κατὰ τὴν ὑποταγὴν δὲ ταύτην ἀνίκησε τοὺς νικητὰς της· διὰ τῆς διανοίας καὶ τῶν γραμμάτων, κατὰ τὴν μαρτυρίαν ὅλων τῶν ἱστορικῶν. Ἀκολούθως δὲ, ἀφοῦ διεξήγαγε διασφύρας ἄλλους ἀγῶνας, ἦτο προσωρισμένον ὅπως καὶ πάλιν ἀγωνισθῆ πρὸς τοὺς βαρβάρους τῆς Ἀσίας, οἵτινες κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἦσαν οἱ Τούρκοι. Οἱ νέοι ὁμοίως οὗτοι βάρβαροι καθυπέταξαν τὴν Ἑλλάδα, μὴ δυνθεῖσαν νὰ ἀντιστη πλείοτερον εἰς τοὺς διαβατικούς, οὕτως εἰπεῖν, κατακτητὰς συμπάσης σχεδὸν τῆς Εὐρώπης. Οἱ Τούρκοι ὑπέταξαν μὲν τὸ σῶμα αὐτῆς, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν ποσῶς νὰ καταβάλωσι καὶ τὴν ψυχὴν της, διότι ἐν τῇ νεωτέρᾳ ταύτῃ ἐποχῇ ἡ Ἑλλὰς ἦτο ὠπλισμένη διὰ τοῦ ἀηττήτου ὄπλου, τὸ ὁποῖον τῇ ἐχορήγησεν ὁ παγκόσμιος Σωτήρ, εἶχε πάντοτε ἐν τῇ συνειδήσει καὶ τῇ καρδίᾳ της τὸ σμῆ φοβῆσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτείνειν. Διὰ τῆς φιλοπατρίας δὲ καὶ τῆς πίστεως διετήρησεν ἀείποτε ἀκμαῖον τὸ αἰσθημα τῆς ἐλευθερίας, διάπυρον τὴν ἐλπίδα τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἀκατάβλητον τὸν πόθον τοῦ νὰ ἀναδειχθῇ ἀνωτέρα τῆς σκληρᾶς αὐτῆς τύχης. Διὸ οὐδέποτε ἔπυσεν ὁ Ἕλληνας μελετῶν καὶ διανοούμενος τὸ μέλλον καὶ προπαρασκευάζων διὰ τῶν γραμμάτων καὶ τῆς πίστεως τὴν μέλλουσαν ἀπελευθέρωσίν του. Καὶ διήρχοντο μὲν σκληροὶ αἰῶνες ζυγοῦ καὶ δουλείας, ἀλλὰ τὸ ἔθνος πάντοτε ἤλιπε καὶ ἐπόθει, καὶ πάντοτε εἰργάζετο, ἀπὸ βλέπων εἰς τὸν μέλλοντα μέγαν ἀγῶνα.

Ἐπὶ τέλους ἡ θεῖα Πρόνοια, πρὸς ἣν ἀείποτε ἀπέβλεπε καὶ ἠλιπε τὸ ἔθνος, κηδύκησε καὶ ἀνέτειλε τὸ ἱερόν, τὸ ἐνδοξόν, τὸ ἀθάνατον ἔτος 1821. Τί ἦτο τότε ἡ Ἑλλὰς; μικρὰ ἀπέναντι τῶν δυναστῶν της, καὶ λησμονημένη σχεδὸν ὑπὸ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, εἰς δὲ φιλέλληνας τινες ὑπενούμιζον ἐνίοτε τὴν ἀτυχή Ἑλλάδα, καὶ ἤγειρον φωνὴν ὑπὲρ αὐτῆς. Εἶχε δὲ νὰ παλαίσῃ τότε αὕτη πρὸς κολοσσόν, δὲν ἔτρευεν ὀλόκληρος ἡ Εὐρώπη, πρὸς δεσπότην, ὅστις ἐπέβαλλε τὸν νόμον

σχεδὸν εἰς τὸν χριστιανικὸν κόσμον, καὶ ὅστις ὀλίγον πρότερον τῆς ἐποχῆς ταύτης δὲν κατεδέχετο νὰ δεῖξῃ τὸ πρόσωπον καὶ ἐμιλήσῃ μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς ἐπρότεινε τὴν χειρὶδα τοῦ ἀσιατικοῦ τοῦ ἐνδύματος, ὅπως οὗτοι εἰπῶσι πρὸς αὐτὸν ὅτι εἶχον νὰ εἰπῶσι.

Καὶ ὁμοίως ἡ Ἑλλὰς πεποιθυῖα εἰς τὸ δίκαιόν της, στηριζομένη εἰς τὴν ἱστορίαν της, ἐμπνεομένη ὑπὸ τῶν ἱερῶν ἀρχῶν τῆς θρησκείας της, καὶ ἐμφορομένη ὑπὸ τοῦ φιλοπατρὶδος ἐνθουσιασμοῦ της, δὲν ἐδειλίασεν ἀπέναντι τοῦ μεγέθους τοῦ φοβεροῦ ἀγῶνος, δὲν ἐπρόκειτο ν' ἀναλάβῃ, ἀλλὰ μετὰ θάρρους καὶ πεποιθήσεως εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸν, καὶ μετ' ἐπιτυχίας καὶ δόξης τὸν διεξήγαγε. Καὶ συνεκινήθη τότε ὁ κόσμος, καὶ ἐχειροκρότησε τοὺς θριάμβους της. Ἡ πεπολιτισμένη ἀνθρωπότης ἐκθαμβῶς εἶδεν ἀγῶνα ἑπταετῆ, ἀγῶνα, καθ' ὃν ἐκάστη στιγμή ἦτο καὶ ἱστορία ἐνὸς ἄθλου, ἦτο μάρτυς τῆς δόξης ἐνὸς ἡρώος. Αἱ φροβερὰ καὶ ἀπειράριθμοι ὄρδαι τῶν Τούρκων κατεστράφησαν κατὰ τὸν ἀγῶνα τοῦτον, καίτοι καθ' ἐκάστην ἀνενοούμεναι, τὰ κολοσσὰ πλοῖα των ἐπυρπολήθησαν ὑπὸ τοῦ ἀχίου πυρὸς τῆς ἐλευθερίας. Οἱ νέοι ἡρώες τῆς Ἑλλάδος ἐδείχθησαν ἐφάμιλλοι τῶν ἀρχαίων. Ὀλόκληρος ἐποποιεῖται εἶναι ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1821, ὁ ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος οὗτος ἀγῶνας. Κατ' αὐτὸν ἀνενοώθησαν ἅπαντες οἱ τῶν προγόνων ἄθλοι κατὰ τὴν γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. Ὁ Μισούλης, ὁ Κανάρης, ὁ Κολοκοτρώνης, ὁ Μάρκος Βότσαρης, ὁ Καραϊσκάκης καὶ τόσοι ἄλλοι ἡρώες, διεδέχθησαν τὸν Ὀσμιστοκλέα, τὸν Μιλτιάδην, τὸν Λεωνίδα καὶ λοιποὺς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ἡρώας. Τὸ Βαλτέσιον, τὸ Καρπενήσιον, ἡ Μεθώνη, τὸ Μεσολόγγιον ἡ Κλεισόβα, τὸ Φάληρον, αἱ Ἀθήναι κλπ. διεδέχθησαν τὸν Μαραθῶνα, τὴν Σαλαμίνα, τὰς Πλαταιὰς κλπ. Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις ἤρξατο τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἐπραγματοποίησε δὲ πρῶτη τὴν τὸσον ἀπελευθέρωσιν ἡμεῖς ὑπὸ τοῦ φιλελευθεροῦ κόσμου ἀρχὴν τῶν ἐθνικιστῶν, τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας των ἑθνῶν.

Κατὰ τὸν ἀγῶνα λοιπὸν τοῦτον ἡ μὲν Ἑλλὰς ἠλευθερώθη, δηλ. ἤρξατο τῆς ἀπελευθερώσεώς της, ἡ δὲ παντοδύναμος Τουρκία ἐνίκηθη καὶ ἐταπεινώθη. Ἐπραγματοποίησαν δὲ οὕτω πάντοτε οἱ Ἕλληνες ὅτι εἶπεν ἄλλοτε ὁ Ἀθηναῖος Ἀριστείδης εἰς τοὺς πρέσβεις τοῦ Μαρδονίου, εἰς οὓς δεῖξας τὸν ἥλιον, εἶπεν, ὁ ἥλιος οὗτος διατρέχει τὴν τροχιάν του, οἱ Ἕλληνες δὲν οὐκ ἀπαύσωσιν ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας των. Διὰ τοῦ ἀγῶνος τούτου ἐξῆλθεν ἐκ τῆς δουλείας καὶ τῆς ταπεινότητος ἔθνος μικρὸν μὲν, ἀλλ' ἀκμαῖον ἠθικῶς, ἐνδοξόν ἱστορικῶς καὶ μέγα διὰ τὸ μέλλον αὐτοῦ, μὲ ὅλας τὰς ἐναντιολογίας τῶν ἐχθρῶν μας, μὲ ὅλας τὰς κατηγορίας τῶν συκοφαντῶν μας. Ναί! τὸ λέγομεν μετὰ παρησιαίας, τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἔχει μέλλον, διότι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἔχει ἐν τῇ καρδίᾳ του πάντοτε ἀκμαῖαν τὴν φιλοπατρίαν καὶ τὴν πίστιν, τὰ δύο ταῦτα παντοδύναμα αἰσθηματά, αἵτινα πάντοτε ἠλευθέρωσαν τοὺς λαοὺς καὶ ἀνυψώσαν τὰ ἔθνη.

Ὡς εἶπομεν ὁμοίως ἐν ἀρχῇ, ὁ ἀγὼν τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐτελείωσεν, ἀλλὰ διαρκεῖ. Ἰδοὺ λοιπὸν ἕτερος ἀγὼν εἶναι ἐμπροσθέν μας, ὡς συνέχεια τοῦ αἰώνιου καὶ ἀθανάτου Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος. Ἐπάρχει ἤδη ἐνώπιόν μας ἀγὼν μέγας ὡς τοὺς προηγουμένους, ἀγὼν ἐλευθερίας καὶ δόξης, πίστεως καὶ πατρίδος. Οἱ πεπολιτισμένοι λαοὶ, ἀναγνωρίζοντες τὰ δίκαια ἡμῶν, ἀπεφάσισαν διὰ διεθνούς συνθήκης τὴν ἀπελευθέρωσιν ἀπὸ τοῦ βαρβάρου Τουρκοῦ ζυγοῦ τῶν δύο ὤραιων Ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας. Ὁ βάρβαρος ὁμοῦ δυνάστης, ὁ ἐν τῇ πόλει τοῦ Κωνσταντινίου, ὡς μὴ ὄφειλε, δεσπόζων, οὐδόλως διανοεῖται νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν θέλησιν τῆς Εὐρώπης, οὐδόλως θέλει νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ δίκαια ἡμῶν. Ὡς ἐκ τούτου προπαρασκευάζεται εἰς ἀγῶνα, ὅπως πολεμήσῃ κατὰ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ἀδελφῶν μας, ὅπως πολεμήσῃ κατὰ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς αὐτοπαϊκῆς ἀποφάσεως καὶ τῶν δικαίων ἡμῶν. Ὁ ἀντιρῶμενος λοιπὸν μετ' ὀλίγον ἀπέναντι ἐχθροῦ βαρβάρου καὶ ἰσχυροῦ, οὐκ εὐρεθῶμεν ἀπέναντι ἐχθροῦ

ἀγρίου και σκληρού. "Ας μη πλανώμεθα, προς τοιούτον ἔχθρον ἔχομεν νὰ πολεμήσωμεν. Καί θὰ πολεμήσωμεν! καί θὰ νικήσωμεν!

"Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἀνωτέρω ἐπίσημα παραδείγματα τῆς ἡμετέρας ἱστορίας, ἅτινα εἶναι δι' ἡμᾶς καί δι' ὅλον τὸν κόσμον νόμοι ἱστορικοί, μελετώντες τὰς ἱστορικές ταύτας ἀληθείας καί διδασκαλίας, ἐξάγομεν τὸ ἀναντίρρητον συμπέρασμα, ὅτι θὰ εὐρεθώμεν μὲν ἐν ἀγῶνι δεινῷ, ἀλλὰ, σπιριζόμενοι εἰς τὸ δίκαιον ἡμῶν, εἰς τὴν εὐμένειαν τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν τοῦ Βερολίνου ἀπόφασιν, ἐμπνεόμενοι ὑπὸ τῆς ἀγίας ἡμῶν πίστεως, καί ὀδηγούμενοι ὑπὸ τῆς ἐνδοξου ἡμῶν σημαίας, θὰ ἀναδειχθώμεν ἐπὶ τέλους νικηταί, θὰ ἐλευθερώσωμεν τοὺς ἡμετέρους ἀδελφούς καί θὰ δοξάσωμεν τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα. Ναί μὲν οἱ ἔχθροι φαίνονται ἰσχυρότεροι ἡμῶν, ἀλλ' εἰς ὅλους τοὺς ἀγῶνας, οὓς διεξήγαγεν ἡ Ἑλλάς, τινὰς τῶν ὑποίων χάριν παραδειγμάτων ἀνεφέρωμεν ἀνωτέρω, πάντοτε εἶχεν ἀντίπαλον ἰσχυρότερον ὑλικῶς καί ἀνώτερον ἀριθμητικῶς, πάντοτε ἦτο ἀνισος τὰς δυνάμεις ὡς πρὸς τοὺς ἔχθρούς της· ἀλλ' ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω οἱ ἔχθροι αὐτῆς ἔστεροῦντο πάντοτε, ὅπως καί ἡδῆ, τῆς ἠθικῆς ἐκείνης δυνάμεως, καθ' ἧς δὲν ἰσχύουσιν οὔτε τὰ θωρηκτὰ, οὔτε αἱ βάρβαροι ὄρδιαι, ὡς μὴ ἐμψυχούμενοι ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ αἰσθηματος τῆς πίστεως καί τῆς φιλοπατρίας, ἀλλ' ὀδηγούμενοι μηχανικῶς εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν ἀπὸ μαστιγῶν, ὅπως οἱ στρατοὶ τοῦ Πέρσου, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἡροδότου, καί ὀδηγούμενοι κατ' ἀντιπάλων, ὧν ἡ καρδιά εἶναι πλήρης πίστεως, φιλοπατρίας καί ἐνθουσιασμοῦ, ἔχόντων δηλ. ἐν τῇ ψυχῇ τῶν τὴν ἀκατάβλητον ἐκείνην ἠθικὴν δυνάμιν, ἧτις εἶναι τὸ κυριώτερον χαρακτηριστικὸν τοῦ Ἑλληνος, καί ἧτις ὠδήγησεν αὐτὸν πάντοτε εἰς τὴν νίκην.

Ἡ Ἑλλάς τοῦ 1821 ἀπεφάσισε καί ἐπεχείρησε ἀγῶνα δεινὸν καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ Ἱερὰ Συμμαχία ἐπέβλεπε λαοὺς καί συνειδήσεις, ἐνῶ σήμερον ἡ ἐλευθερία εἶναι ἡ κατισχύουσα φωνὴ ἐν μέσῳ τοῦ πολιτισμένου κόσμου. Μὴ φοβῆσθε λοιπὸν καθέλου. Ὁ Τούρκος κατεδικάσθη εἰς θάνατον ὑπὸ τῆς παγκοσμίου συνειδήσεως! "Ας ὑψώσωμεν λοιπὸν τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας, ἀς ἦμεθα ἔτοιμοι, ἀς ἐνωθώμεν πάντες, καί ὡς εἰς ἄνθρωπος ἀς βυθίσωμεν ἐμπρὸς καί ἀς ἀγωνισθώμεν, ἅμα μᾶς δοθῆ τὸ σύνθημα ὑπὸ τοῦ ὑπερ τῆς Ἑλλάδος καί τῆς ἐλευθερίας ὑπερμαχοῦντος Γλάδστωνος καί τῶν φίλων ἡμῶν. Ἐμπρὸς τότε, ἀλλὰ μετὰ θάρρους καί φρονήσεως, διότι ταῦτα διδούσι τὴν νίκην. Ἐμπρὸς, πρὸς ἀνανέωσιν τῶν μεγάλων κατορθωμάτων τῶν προγόνων μας. Ἐμπρὸς, ὅπως συνεχίσωμεν τὸ ἔργον τῶν πατέρων μας, αἱ ψυχαὶ τῶν ὀπίων θὰ ἴστανται ὑπεράνω ἡμῶν, ἐνισχύουσαι ἡμᾶς εἰς τὸν ἀγῶνα. Ἐμπρὸς, πρὸς πραγματοποιήσιν τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ἀδελφῶν μας. Ἐμπρὸς, πρὸς πραγματοποιήσιν τῶν ἐθνικῶν πόθων καί πρὸς ἐν ἐλευθερίᾳ ἔνωσιν συμπάσης τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. Ἐμπρὸς, πρὸς δόξαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος! Ὁ κόσμος θὰ ἴδῃ καί πάλιν ὅτι ὁ Ἕλλην εἶναι πάντοτε ὁ αὐτός, ὅτι εἶναι πάντοτε ἦρως, ὅτι εἶναι πάντοτε μέγας, ὅτι πληροὺς πάντοτε τὴν ψυχὴν του ὁ ὑπερ ἐλευθερίας ἐνθουσιασμός. Τὸν ἀγῶνα ἡμῶν θὰ ἐνισχύῃ ἡ ὑποστήριξις ὅλου τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τοῦ ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης διεσπαρμένον, καί οὐχ' ἦττον διατελοῦντος ἐν πληρείᾳ ἠθικῇ ἐνότητι, ἐξ ἧς ἡ ἐθνικὴ δυνάμις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους θὰ συνοδεύσιν αἱ εὐχαὶ σὺμπαντος τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου· θὰ παρακολουθῇ ἡ συνδρομὴ τῶν φιλελλήνων, καί θὰ ὑποστηρίξῃ ἡ ἰσχυρὰ προστασία τοῦ πατριάρχου τῶν σημερινῶν Φιλελλήνων, τοῦ ἐνδόξου τῆς Ἀλβανίας πρωθυπουργοῦ, τοῦ προσφιλοῦς εἰς πᾶσαν Ἑλληνικὴν ψυχὴν Γλάδστωνος, ἐνομένου μεθ' ὅλων τῶν σημερινῶν φιλελλήνων. Ὑπὸ τοιούτοις οἰωνοὺς δύναται τις νὰ ἀμφιβάλλῃ περὶ τῆς ἐκβάσεως τοῦ ἀγῶνος; αἱ εἰς οἰωνὸς ἀριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάσης ἰδού ὁ αἰώνιος νόμος, ὁ ὀδηγῶν τὴν Ἑλληνικὴν φιλοπατρίαν, ἰδού ἡ ἀρχὴ ἡ ἐκκινήσασα πάντοτε τὸν Ἕλληνα εἰς τοὺς ἀγῶνας. Καί ὁ οἰωνός

οὗτος ὁ ἀριστος εἶναι ἤδη ἐνώπιόν μας, παρίσταται ἔμπροσθέν μας λαμπρὸς καί ἀκτινοβόλος, παρ' ὀρμῶν ἡμᾶς εἰς τὰ πρόσω. Μὴ νομίσητε δὲ ὅτι θὰ ἀγωνισθῇ ἡ Ἑλλάς μόνη. "Απᾶσα ἡ Ἀνατολὴ ἵσταται ἐπὶ ἡφαιστείου. Μόλις ἀρχίσῃ ὁ ἀγὼν ἡ Τουρκία θὰ κτυπηθῇ πανταχόθεν. Ἴδετε μετὰ πόσης προσοχῆς παρακολουθεῖ τὰς κινήσεις μας ἡ Βουλγαρία, ἡ Ῥουμανία, ἡ Ῥωμηλία, ἡ Σερβία καί ὅλαι αἱ φυλαὶ τῆς Ἀνατολῆς. Διατὶ τοῦτο; διότι εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἐπιπέσωσι κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ, ἴστανται μὲ τὰ ὄπλα εἰς τὰς χεῖρας καί περιμένουσι τὸ σύνθημα. Ἡ Ἑλλάς θὰ δώσῃ τὸ σύνθημα. Μόλις δοθῇ τοῦτο, ἰδού ἅπαντες ἔτοιμοι. Δόξα τῇ Ἑλλάδι ἧτις θὰ δώσῃ τὸ σύνθημα! Ἴδού ἄφ' ἑτέρου ἡ ἡρωϊκὴ Κρήτη, ἰδού αἱ Ἑλληνικαὶ νῆσοι, ἰδού ἅπας ὁ Ἑλληνισμὸς ἔνοπλος, ἰδού συναγωνίζονται πάντες μεθ' ἡμῶν.

Φαντάσθητε τὴν χαρὰν τῶν ἀδελφῶν μας Ἡπειροθεσσαλῶν. Φαντάσθητε τὴν δυνάμιν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῶν, ἅμα ἰδῶσιν ἡμᾶς ἐν μέσῳ αὐτῶν. Φαντάσθητε τὴν πρὸς ἡμᾶς δεξιῶσιν αὐτῶν. Θὰ ἀσπάζονται ἡμᾶς, θὰ τρέχωσιν εἰς τὰ ὄπλα, θὰ πολεμῶσι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καί θὰ ἐγείρωσι τροπικὰ ἀθάνατα! "Ὡ μὴ ἀμφιβάλλητε περὶ τούτου! Δὲν θὰ ὑπάγωμεν εἰς τόπον ἐχθρικόν, εἰς χώραν πολεμικὴν, θὰ ὑπάγωμεν εἰς τοὺς ἀδελφούς μας. Παγτοῦ θὰ φυτρῶνωσι πολεμισταί, παντοῦ θὰ ἀπαντῶμεν ἦρωας, παντοῦ θὰ εὐρίσκωμεν ἀθλητὰς συναγωνιζομένους μεθ' ἡμῶν. Ἡ Νίκη θὰ ἵπταται ὑπεράνω ἡμῶν στεφανούσα τοὺς ἦρωας, χαίρετωσα τοὺς ἀθλητὰς, ἐνθουσιάζουσα πάντας. Ἡ Ἐλευθερία θὰ ἐορτάξῃ πανελληνίον ἐορτήν. Ἡ Δόξα θὰ σκόρπισῃ τὰ ἄνθη της εἰς τὴν ὁδόν, διὰ γὰρ διαβῶσιν οἱ νέοι Ἕλληνες, οἵτινες θὰ ψάλλωσι τὸν ἀθάνατον ὕμνον.

Ἀπ' τὰ κόκκα λα βγαλμένη
τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά,
καί σὺν πρῶτ' ἀνδρειωμένη
Χαίρε, ὦ χαῖρ' Ἐλευθερίαι!

Οἱ Ἕλληνες θὰ πραγματοποιήσωσι τὴν ἐθνικὴν τῶν ἰδέαν. Ἡ ἰδέα αὕτη εἶναι ὑψηλὴ, εἶναι ἱερά! εἶναι τὸ πολιτικὸν εὐαγγέλιον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, περιέχει τὸ ὅπσιον λαμπρύνει τὸν ἐνθουσιασμόν! Εἶναι ἡ ἰδέα, ἡ ἡθικὴ ἐξουσίαν ἡ ἱστορίαν, καί ἧτις θέλει εἶσθαι ἡ ἀθάνατος δόξα της νεωτέρας Ἑλλάδος. Ἐμπρὸς λοιπὸν, καί μετ' ὄλγον ἡ Ἰδῆ, ὁ Ὀλυμπος, καί ἡ Πίνδος θὰ ἐορτάσωσι τὴν ἐλευθερίαν τῶν ὑπερπάνως κυματιζούσης ἐπ' αὐτῶν τῆς ἐθνικῆς σημαίας ἡμῶν. Ἡ Ἑλλάς θὰ γίνῃ καί πάλιν μεγάλη, θὰ προσφέρῃ νέας εὐεργεσίας εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὴν ἐλευθερίαν καί τὸν πολιτισμόν, καί θὰ πραγματοποιήσῃ τὸν θεῖον προορισμόν της.

Ἐμπορικὸν Δελτίον.

Πάτρας 24 Ὀκτωβρίου 1880.

Σταφίς. Ἡ πρό τιнос βαίνουσα πρὸς τὰ πρόσω ἀξίους τῶν τιμῶν τῆς σταφίδος, ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐσταράτησεν αὐτῶ ἐν Ἀγγλίᾳ, ὡς μανθάνομεν τηλεγραφικῶς, οἱ κάτοχοι τοῦ εἴδους θέλουσιν ἤδη νὰ πωλήσωσιν, οἱ δὲ ἀγορασταὶ δαίκνυνται ἀδιάφοροι. Ἐν τῇ Βορείῳ Γαλλίᾳ ἐξακολουθεῖ ἡ ζήτησις τῆς σταφίδος εἰς τὰς αὐτὰς τιμὰς, ἐκ δὲ τῆς Μεσημβρινῆς διδόνται τηλεγραφικῶς μεγάλαι μὲν παραγῆγῆλαι, ἀνεκτελεστοὶ ὅμως, ἐνεκα τῶν χαμηλῶν τιμῶν ἀς προσδιορίζουσιν.

Οἱ ἐν Ἑλλάδι κάτοχοι ὑποστηρίζαντες μέχρι τούδε τὸ εἶδος τόσον ἰσχυρῶς καί ἐπιτυχῶς, θὰ τὸ ὑποστηρίξωσιν ἀρά γε καί εἰς τὸ μέλλον; Ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως σταφιδοφόρων ἀτμοπλοίων καί τοῦ προκεχωρημένου τῆς ἐποχῆς ἡ ἐν τῷ παρόντι ἐνδῶσις τῶν κατόχων ἔθελεν εἶσθαι ἀσκοπος ὁσον ἔφορᾷ τὴν Ἀγγλίαν, Γερμανίαν καί Ἀμερικὴν. Ἡ Γαλλία δύναται νὰ καταναλώσῃ ἀκόμη ποσόν τι σπόυδατον, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀνοιξιν. Ὑπὸ τῶν

ἐλπίδων τούτων φαίνονται ἐμπορούμενοι οἱ ἐν Καλάμαις κάτοχοι, ἐπιμένουσιν ἤδη ζητοῦντες τὰλ. 34 1/2 καί οἱ ἐν Πύργῳ τὰλ. 34.

Μέγα μέρος τοῦ ἐν τῷ λιμένι μας εὐρισκομένου πράγματος, παρακατινῶν ποιότητων, δηλ. Λιγυρδίστης, Κρέστενας, Λάμπου καί Γαργαλιάνων ἡγοράσθη πρὸς τὰλ. 33—32 1/2, πρᾶγμα δὲ Κάμπου καλητέρας ποιότητος ἀπολαύει τὰλ. 34, Γαργαλιάνου 35 καί Κυπαρισίας 36.

Ἡ ἀγορὰ ὅθεν τοῦ εἴδους δύναται νὰ λογισθῇ ὑποστηριγμένη.

Σιτηρά. Καθ' ὅλον τὸ ὀκταήμερον αἱ ἐξῆς πράξεις ἔλαβον χώραν, εἰς ἐν φορτίον Γαλαζίου κοιλῶν 8,000 λιτρ. 64 πρὸς λεπτὰ 47, καί ἕτερον Ἰσμαίλιου κοιλῶν 15,000 λιτρ. 59 πρὸς λεπτὰ 47 1/4 καί ἐν ἕτερον Τουρκίας κοιλ. 7,000 πρὸς λεπτὰ 41 1/4 ἅπαντα εἰς ἀνάλωσιν καί ἐκπτώσιν 2 0/0.

Κριθάρια 25—26. Ἐγχώρια λ. 28.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὸ ἄλλος τῆς πατρικῆς καρδίας τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, ὡς καί τὸ τῆς ἡμετέρας Βασιλίσσης, ἐπὶ τῷ ἀόρῳ θανάτῳ τῆς Βασιλοῦσιν Οὐλγας, ἡ πόλις ἡμῶν ἐν εὐχάριστην συνεμερίσθη. διὰ δὲ εἰς τοὺς γονεῖσιν θεμέλιον συλλυπητήρια καί πρὸς τὸν ὕψιστον τὴν εὐχὴν ἐνὰ ταχέαν ἐπιχύσῃ τὴν παρηγορίαν τοῦ εἰς τὴν τεθλιμμένην βασιλικὴν οἰκογένειαν, ἧς ἐπὶ μήκιστόν εἴησαν τὰ ἔτη.

Ὁ κ. Δήμαρχος ἡμῶν διερμηνεύς γενόμενος τῶν αἰσθημάτων ἀπάντων τῶν συμπολιτῶν μας, ἅμα τῇ εἰδήσει τοῦ θανάτου τῆς βασιλοῦσιν Οὐλγας, διέβλεψε τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ τηλεγραφικῶς τὰ συλλυπητήρια τῆς πόλεως. Εἰς ταῦτα ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν ἀπήντησε διὰ τοῦ ἐπομένου τηλεγραφήματος.

Πρὸς τὸν Δήμαρχον Πατρῶν
Κύριον
Θάνον Καρακάρην.

Αἶαν παρήγορον εἶναι δι' ἐμὲ καί τὴν Βασιλίσσαν πληροφρούμενοι ὅτι ἡ πόλις τῶν Πατρῶν προθύμως ἀλλοτε συμμερίζομένη τὴν χαρὰν ἡμῶν ἐν εὐφροσύνῳις περιστάσεσι συμμερίζεται ἤδη τὴν ἀφικτὸν ἡμῶν λύπην ἐπὶ τῷ ἀόρῳ θανάτῳ τῆς προσφιλοῦς θυγατρὸς μας Οὐλγας, εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας Κύριε Δήμαρχε ὑμᾶς καί τοὺς συμπολίτας ὑμῶν, διὰ τε τὴν ἐκδηλωθεῖσαν λύπην καί τὰς εὐχὰς ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας μου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ἡ ἐνταῦθα ἐκδιδομένη ἐφημερὶς «Φωνὴ» καταγγέλει εἰς τὸ τελευταῖον αὐτῆς φύλλον νέους τινὰς ἐπιστράτους ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν καί ὀνομαστὶ τοῦς κ.κ. Α. Μαρμακῆν, Σπ. Σπιρόπουλαν, Π. Πράττικαν καί Δ. Σχίζαν, ὡς ὑπεκφεύγοντας τὰ στρατιωτικὰ καθήκοντα καί δάσχη, ὡς μὴ προσερχομένους εἰς τὰ γυμνάσια, ὡς ἀπουσιάζοντες ἐκ τῶν προσκλητηρίων, ὡς διατελοῦντας ἀτιμωρήτους κτλ. Λυπούμεθα ὅτι ὁ Συνάδελφος συνεχῶς παρασύρεται καί ἀποπλανᾶται ἀπὸ τοῦ πρὸς τὴν ἰσότητά ἐρωτός του καί πανταχοῦ βλέπει διακρίσεις καί προνόμια ὑπὲρ τῆς εὐπόρου τάξεως. Καί ἴσως μὲν ἐν ἀλλοῖς ὀρθῶς κρίνει, ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως, ὅσον ἀφορᾷ δηλονότι εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ στρατολ. νόμου καί τῶν στρατιωτικῶν κανονισμῶν, ἀδικεῖ ἑαυτὸν κρίνων οὕτω, διότι οὐδεμίαν διακρίσιν εὐτυχῶς ἐξεδηλώθη, αἱ δ' ἀνώτεροι τάξεις τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας ἐδῶσαν πρῶται τὸ παράδειγμα τῆς προθύμου προσελεύσεως εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ καί τῆς προθύμου ἐκπληρώσεως ὅλων τῶν στρατιωτικῶν καθηκόντων· οὐδ' οἱ καταγγελλόμενοι νέοι, ὡς ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως γνωρίζομεν, ἠθέλησαν κατὰ τινὰ τρόπον νὰ παρεκλίνωσιν ἐξ αὐτῶν τὴν ἀσθηρότητα τῶν κανονισμῶν, οὐδ' ἐνέτυχον ἐν τοῖς σώμασι τοῦ στρατοῦ ἀνωτέρους θερά-

πεύοντες πρόσωπα και δουλεύοντες εις αξιώσεις και συστάσεις. Οί περιών ο λόγος νέοι και προθύμως προσήλθον εις τας τάξεις του στρατού και εις της ημέρας ἐγκυμνάζονται ως πάντες οί λοιποί συνάδελφοι αυτών εν όπλοις και εις τὰ προσκλητήρια τακτικώς προσέρχονται. Αν διαυκτερεύσιν αλόμην είκοι, ακολουθούσι τὸ γυνικὸν μέτρον δι' όλους τοὺς μὴ ἐνδυσθέντας ἐπιστράτους· αν δὲν ἐνεδύθησαν εἰσέτι και συνεπὼς δὲν ὑπεβλήθησαν εν πᾶσιν εις τὴν στρατιωτικὴν διαίτην, τὸ παῖσμα δὲν εἶναι ἰδικόν των, διὰ τὰ κριθῶσιν ἄξιοι δημοσίας μομφῆς. Καλὴν ἤθελεν εἶσθαι οί ἀφειδεῖς εις ἐπικρίσεις τὰ μὴ ὦσιν φειδωλοί εις τοὺς πρὸς ἐξέτασιν των πραγμάτων κόπους, ἵνα μὴ δεικνύνται ἄδικοι και ἀπωλέσωσι πᾶσαν πίστιν παρὰ τῶ κοινῶ.

— Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ὁ Κ. Μπουμπουχερόπουλος κατὰ τὴν συνοικίαν ἀγίας Δικατερίνης ἐτραυμάτισε διὰ τῆς κάννας τοῦ πιστολίου του τὴν Εὐθυμίαν Λιζοπούλου.

— Ὁ ὑποδηματοποιὸς Διον. Τζουλουφᾶς κατὰ τὴν νύκτα τῆς παρελθ. Δευτέρας διὰ ῥοπάλου ἐτραυμάτισε εις διάφορα τοῦ σώματός μέρη τὸν ῥέπτην Νικόλ. Ἀργυριᾶδην.

— Ἀναγγέλλεται ἡμῖν ὅτι κάποιος Γεώργιος Γεωργόπουλος, ἄρτι ἐξελθὼν των φυλακῶν. [ἀπέβη τὸ φθόνητρον τῆς συνοικίας ἀγίου Διονυσίου] και ἰδίᾳ των παροικούντων συμπολιτῶν ἡμῶν Ἰταλῶν. Πρὸ μηνὸς εἶχεν ἐπιτεθῆ διὰ μαχαίρας κατὰ των Ἰταλῶν Καβαλλάρου και Ἰορδάνου, προχθὲς δὲ κατὰ τοῦ Καρόλου και Μαθαίου Φαμπιάνου κατ' ἄλλων τινῶν και τοῦ Ἀντωνίου Καραπάνου ὃν και ἐτραυμάτισε διὰ κάμας κατὰ τὴν ὠμοπλάτην. Ὁ κ. οὗτος κατηγγέλη και ἀνκρίθη, ἀλλὰ παραδόξως μανθάνομεν ὅτι ἀπελύθη κατόπιν.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ Ἡλίας Τζανέας ἐτραυμάτισε διὰ μαχαίρας και ἐπικινδύνως τὸν Γεώργιον Μηλωνόπουλον οὗτινός ἡ ζωὴ διατρέχει ἀκὸμη κίνδυνον. Ὁ τραυματίας συνελήφθη ὑπὸ των στρατιωτῶν και προῦφυλακίσθη. Καὶ τὸ ἔγκλημα τοῦτο ἐγένετο εις τὰ γνωστὰ καφφενεῖα τοῦ Μαρκάτου και ὑπὸ των σχετικῶν αὐτοῖς ἀνθρώπων. Εἶναι ἴσως τὸ εἰκοστὸν ὅπερ ἀναγράφομεν ἐκ τῆς φονικῆς ἐκείνης ἐστίας.

— Εἰς τὸ χωρίον Ἐγλυκάδα κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ Χρῆστος Εὐαγγελίου, ἐρίσας πρὸς τὸν συγχωρίον του Διονύσιον Ἀσημακόπουλον οἰκογενειάρχην ἀπέκτεινεν αὐτὸν διὰ πυροβόλου όπλου, ὅπερ ἐκρέματο εις τὸ οἰνοπωλεῖον εν ᾧ ἔπινον και ἤριζον.

— Ἐξῶθεν τοῦ ναοῦ τοῦ ἀγίου Νικολάου κατὰ τὴν παρελθ. Κυριακὴν, ὁ Ἰωάννης Ἀντωνίου ψάλτης ἐπετέθη ἐκ προμελέτης διὰ ῥοπάλου κατὰ τοῦ Ἐμ. Σπανουδάκη και τὸν ἐτραυμάτισεν εις διάφορα τοῦ σώματός του μέρη.

— Κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Τρίτης οἱ Ἀσημάκης και Βασίλειος Μητρόπολοι οἰνοπῶλαι, Ἀπόστ. Ἀποστολάτος, Ἐμ. Ἀλεξιώτης και Κωνστ. Καστρινός ἐπετέθησαν κατὰ τινος ὑπηρετοῦ τοῦ ἐνταῦθα ξενοδοχείου αὐτῶν Ξένων ἰσταμένου παρὰ τὴν θύραν τοῦ ξενοδοχείου και ἐκτύπησαν αὐτὸν. Εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἐπικαλουμένου παρὰ τὴν θύραν τοῦ ξενοδοχείου και ἐκτύπησαν αὐτὸν. Εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἐπικαλουμένου βοήθειαν προσήλθον στρατιῶται τινές, ἀλλ' οἱ ἐπιτεθέντες κατὰ τοῦ ὑπηρετοῦ δὲν ἐδίστασαν νὰ ἐπιτεθῶσι και κατὰ των στρατιωτῶν και ἐτραυμάτισαν κελὸν τινὰ νέον στρατιῶτην Σωτήριον Σωτηριάδην ὀνομαζόμενον.

— Οἱ ὑπὸ ποινικὴν καταδίωξιν ἐπὶ πλείστασι ἀξιοποίνους πράξεις διατελούντες ἀδελφοί Γιαννόπουλοι Δῆμαρχοι ἀλληλοδιαδόχως τοῦ δήμου Δύμης κατηγγέλησαν ἐσχάτως, ὡς πληροφορούμεθα, ἐπὶ πλέον ἐκ μέρους τοῦ κ. Νομάρχου και ἐπὶ τῆ νοσφίσει τοῦ σπουδαίου χρηματικῦ ὑπολοίπου, περὶ οὗ μέγας ἐσχάτως ἐγένετο πάταγος προκαταλήξας εις τακτικὴν τοῦ δημοτ. Ταμείου ἐπιθεώρησιν· ἐάν δὲ ὦμεν καλῶς πληροφορημένοι, ἐνεργούνται ἤδη ἐπὶ τῆ σοβαρᾶς ταύτης πράξεως ἀνακρίσεις, οὐ μόνον διὰ τὴν προκειμένην νόσφισιν ἀλλὰ

και δι' ἑτέρας 18000 δραχμᾶς, αἵτινες ἐγένοντο βρᾶ τῶν ἰδίων πρὸς καταστροφὴν τοῦ αὐτοῦ δημοτ. Ταμείου, λόγῳ δῆθεν ἐπὶ δεκαετία ὑπερτοίντων δημοτικῶν κλητῶν και ἀγροφυλάκων, εν ᾧ τοιοῦτοι δὲν ὑπῆρξαν, πλὴν μόνον δύο ἐκ των πολλῶν εν ὑπηρεσίᾳ, καθὰ κοινῶς διασκληπίζεται. Ἐκτὸς τῆς ὁποίας πρὸς τοῦτο ἔχομεν εὐαρέστου πληροφορίας, τιμῶσης ἐπαξίως τὴν τε διοικητικὴν και δικαστικὴν ἀρχὴν, μανθάνομεν ὅτι και ἐπ' ἄλλων ἐκκρεμῶν τοιοῦτων μηνύσεων ἐσχάτως διετάχθησαν ἀνακρίσεις, ἐπὶ πλέον κατὰ τὴν 16 και 17 λήγοντος μηνὸς εἰσῆχθησαν εις τὸ ἄκροατήριον τοῦ ἐνταῦθα Πλημμελειοδικείου ὁ μὲν εν ὑπηρεσίᾳ Δῆμαρχος Θάσος Γιαννόπουλος ὅστις κατεδικάσθη εις ἐπταήμερον φυλάκισιν ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἐκλογικοῦ Νόμου, ὁ δὲ προκατόχος του ἀδελφός Γεώργ. Γιαννόπουλος ἐπὶ ὑποβάψει φυγοδικουλίαν ἀποδεδειγμένη εις τὴν ὁποίαν μεταχειρισθεὶς ἀθέμιτα μέσα παρώτρυνε τρεῖς ἐκ των δυστυχῶν μαρτύρων νὰ μαρτυρήσωσιν ἄλλα παρὰ τὰ ὁπεῖ εἶπον εις τὴν ἀνάκρισιν, ἐντεῦθεν δὲ και ἀναβληθείσης τῆς δίκης παρεπέμφθησαν οὗτοι εις τὰς εν τῆ Ἀκροπόλει φυλακὰς εν αἷς διατελοῦσι μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ κατ' αὐτῶν βουλευμάτος. Τὰ ὀλίγα ταῦτα κατόπιν των ὅσων πρὶν ἐδημοσιεύθησαν διὰ τοῦ ἀφορολογουμένου εἰσὶν ἀκούοντα νομίζομεν νὰ ἐξασκήσωσι τὴν ἐπὶ μακρὸν ὑφισταμένην οἰκτρὰν τοῦ δήμου Δύμης κατάστασιν, πρὸς ἐπίμετρον τῆς ὁποίας και τὰ ἀφορῶντα τὴν νόσφισιν των δημοτικῶν χρημάτων ἐγγραφα ὑφίστανται ὡς πρὸς τὸν Δῆμαρχον ἀνεέργητα ὑπ' ὄψιν τοῦ ἐπὶ των ἐσωτερικῶν ὑπουργείων, εἰκεν βεβαίως τῆς ὑπαρχούσης ἀνωμαλίας λόγῳ τῆς ἐσχάτως ἐπελθούσης ὑπουργικῆς μεταβολῆς. Μεταξὺ των ἀτυχῶς συνηγορούντων ὑπὲρ τῆς παρατάσεως τῆς εν τῶ δήμῳ Δύμης ἀπαρακαλύπτου εις φρικαλέας κακοδιοικήσεως και σπατάλης, κοινὴ φήμη περιλαμβάνει και ὀνόματα βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας διαπρεψάντων και διαπρεπόντων ὡς ἐντίμων και εὐδοκίμων τῆς θέμιδος λειτουργῶν· τοῦτο ὅμως τὸ ἐφ' ἡμῖν δυσκολευόμενοι νὰ πιστεύσωμεν σημειούμεν ἁπλῶς ὑπὸ πᾶσαν πρὸς ἐπεξηγησιν τοῦ πράγματος ἐπιφύλαξιν, και ἐπὶ τῆ πεποιθήσει ὅτι ἐάν τοῦτο εἶναι ἀληθὲς θέλουσι φιλοτιμηθῆ νὰ ὀπισθοδρομήσωσιν, ὑπ' ὀποιοῦδήποτε πολιτικοῦ συμφέροντος και ἀν κινῶνται.

ΒΑΦΕΙΟΝ

Κ. ΓΕΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Πρὸ τινων ἡμερῶν τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο μεταφερθὲν πλησίον τῆς οἰκίας τοῦ κ. Γιαννοπούλου και ἀπέναντι τοῦ χροοδιδασκαλείου τοῦ κ. Ἀνδρ. Ἀλιβιζου, ἐπρομηθεύθη διαφόρους μηχανὰς σιδηρέματος και χρωματισμοῦς ἐκλεκτοῦς τῶν Παρισίων. Δέχεται πρὸς ἐπιδιόρθωσιν πᾶν εἶδος ὑφασμάτων και φορεμάτων μεταξωτῶν τε και μαλλίνων, ἀνδρῶν και γυναικῶν, ὡς παρτεσεῦ, ἐπενδύτας, πανταλόνια, ζακέδες, κορδέλες, κρωσια, λαιμοδέτας κλπ. Ὁ διευθυντῆς τοῦ ἀνωτέρω καταστήματος ὑπόσχηται πρὸς τὸ κοινὸν ἐργασίαν σύντονον και στερεωτάτην και εις μετριωτάτας τιμὰς, εν γένει δὲ οἷς προσερχόμενοι θέλουσι μείνει λίαν εὐχαριστημένοι.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ «ΑΝΑΤΟΛΗ».

Οἱ ὑπ φαινόμενοι ἀναλαβόντες τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐστιατορίου τοῦ ξενοδοχείου τούτου, ὑποσχόμεθα τοῖς προσερχόμενοις ποικιλίαν ἐκλεκτῶν φαγητῶν, καθαριότητα, προθυμίαν και τιμὰς συγκαταβατικά.

Πεποιθᾶμεν ὅτι οἱ προσερχόμενοι θέλουσι μείνει κατὰ πάντα εὐχαριστημένοι και ἐξακολουθῶσι νὰ μᾶς τιμῶσι δια τῆς συνδρομῆς των.

Νικόλαος και Ἀνδρέας Παπουτσόπουλοι.

ΕΙΛΟΠΙΗΣΕΙΣ

Τὸ ἄνω πάτωμα τῆς εν τῶ 33 τετραγῶνω παραλίῳ οἰκίας των ἰδιοκτητῶν Νικολάου και Σπυριδῶνος Πράττικου και ἀπέναντι τοῦ Τελωνείου, συνιστάμενον ἐκ δωματίων δέκα [10] τὸ ὅποιον ἤδη εἶναι ἐνοικιασμένον ὡς ξενοδοχεῖον, ἐνοικιάζεται ἀπὸ πρώτης ἐλευσμένου μηνὸς Ἰανουαρίου 1881.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες, ὅθεν νὰ ἐνοικιάσωσιν αὐτὸ, δύνανται ν' ἀπευρυνθῶσι πρὸς τοὺς ῥηθέντας διοκτῆτας Νικόλιον και Σπυρίδ. Πράττικον. Ἐν Πάτραις τὴν 23 Ὀκτωβρίου 1880.

Κατὰ τὴν συνοικίαν Ποντανάσσης και παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Κ. Γατάσου ἤνοιξα ἐργαστήριον μαρμαρῶν εν ᾧ καταργάομαι μαρμαρα Ἰταλίας διὰ κομὰ κακόσλες, τραπέζια, πρὸ πάντων δὲ διὰ σφόδρες οἰκοδομῶν, ἐξώστας και ἐστίας. Ὅσοι θὰ μὲ τιμῶσιν διὰ των παραγγελιῶν των θὰ μείνωσιν εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς ἐντελείας τῆς ἐργασίας, ἐκ τῆς ἀκριβείας τῆς ἐκπληρώσεως των ὄρων των συμφωνιῶν και τὴν μετριότητα των τιμῶν.

Ἰωάννης Πάτσας. (6)

Εἰδοποιῶ τὸ κοινὸν ὅτι ἰδρύσας εν Πάτραις μόνιμον ἐργαστήριον μαρμαρογλυφείου ἀναδέχομαι ἐπὶ μετρία τιμῇ τὰ ἐπόμενα ἔργα, ἐξεργαζόμενα καθ' ὄλους τοὺς κανόνας τῆς τέχνης.

Τὴν κατασκευὴν παντοίων τάφων.

Τὴν μεταφορὰν μνημείων ἐκ τῶν παλαιῶν εις τὸ νέον νεκροταφεῖον και τὴν ἐπισκευὴν αὐτῶν.

Ἐργασίας μαρμαρικῆς οἰκοδομῶν εν γένει, οἶον στήλας, ἐξώστας, κλίμακας, κρήνας, ἐστίας κλπ.

Κοσμήματα ἐκκλησιῶν και καταστημάτων.

Τὸ ἐργοστάσιόν μου εὐρίσκεται κατὰ τὴν ὁδὸν Κολοκοτρώνη, εις τὸ οἰκόπεδον τοῦ κ. Μανιάκη, παρὰ τὸ φωτογραφεῖον τοῦ κ. Καλυβοκά.

ΒΕΡΝΑΡΑΟΣ ΣΚΑΛΚΩΤΟΣ

μαρμαρογλύπτης.

Ὁ ἐκδότης
Π. ΜΑΝΖΤΑΣ.